

From: Управител "Ритуал" ЕООД <ritual.eood@abv.bg>
Sent: 16 март 2020 г. 17:46
To: infocenter@parliament.bg
Subject: становище на Сдружение "Инициатива "Обща памет" гр. Кърджали, изх. № 1/16.03.2020 г. по законпроект за изменение на ЗУТ №053-04-9/04.03.2020 г.
Attachments: stan_IOP_1_16_03_20_do_NS_otn_izm_ZUT.pdf

ВХ № 115-028-00-30
ПОЛУЧЕНО НА 14.03.2020

Сдружение "Инициатива "Обща памет" гр. Кърджали

6600 Кърджали, ул. Отец Паисий 1, ет. 1, тел. 0882513249

Красимир Димитров, председател на УС

СДРУЖЕНИЕ "ИНИЦИАТИВА "ОБЩА ПАМЕТ"

6600 Кърджали, ул. "Отец Паисий" №1, ет.1, моб. тел. 0882 513 249,

e-mail: initiative@abv.bg, ЕИК: 108520897,

регистрирано в Кърджалийския окръжен съд с Решение №366/02.05.2001 г. по ф.д. №258/2001 г., вписано в Централен регистър на юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественнополезна дейност при Министерството на правосъдието под №002/24.07.2001 г.

Изх. № 01/16.03.2020 г.

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Г-ЖА ЦВЕГА КАРАЯНЧЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА КОМИСИЯ ПО
РЕГИОНАЛНА ПОЛИТИКА,
БЛАГОУТРОЙСТВО,
МЕСТНО САМОУПРАВЛЕНИЕ
Г-Н ИСКРЕН ВЕСЕЛИНОВ

СТ А Н О В И Щ Е

ОТ СДРУЖЕНИЕ "ИНИЦИТИВА ОБЩА ПАМЕТ",
със седалище и адрес на управление: гр. Кърджали, ул. „Отец Паисий“ №1,
представявано от Красимир Георгиев Димитров - председател

ОТНОСНО: *Законопроект за изменение на Закона за устройство на територията, вх. №053-04-9/04.03.2020 г.*

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Във връзка с внесен в деловодството на Народното събрание на 14.02.2020 г. Законопроект за изменение на Закона за устройство на територията /ЗУТ/, вх. №054-01-12/14.02.2020 г., обединен в общ законопроект, под вх. №053-04-9/04.03.2020 г. (изготвен по реда на чл. 81, ал.2 от ПОДНС, на основата на приетите на първо гласуване), и на основание чл. 1, ал. 5 и чл. 5, ал. 4 от Устава на Сдружение „Инициатива „Обща памет““ гр. Кърджали, съм длъжен да направя следното становище, по-скоро възражение, по направеното предложение, в неговия параграф 1, предвиждащ създаването на нова ал. 12 в чл. 62 от ЗУТ („Общинският съвет приема наредба, с която се урежда управлението и вътрешния ред в гробищните паркове, реда и условията за погребения и кремации, ползването и благоустрояването на гробниците и урнови места и свързаните с тази дейности услуги на територията на общината. С наредбата се определят и изискванията към търговците, извършващи погребални, строително-монтажни и каменоделски услуги на територията на гробищните паркове.“):

Като начало възразявам срещу направения опит от страна на група народни представители да внесат проект на закон без към него да се съберат така нужните юридически становища от всички заинтересувани страни – Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Министерство на икономиката, Комисия за защита на конкуренцията, Националното сдружение на общините в Република България. Това, доколкото ми е известно, е изискване на Закона за нормативните актове и Правилника за

организация на дейността на Народното събрание. В предложението на 8-те народни представители от ПГ „Обединени патриоти“ липсва задължителната юридическа експертиза.

Надяваме се народните представители да са научили, че добрият и качествен законодателен процес предполага предварително обсъждане на проекта за изменение в закона, съгласно изричното задължение в Закона за нормативните актове. Наскоро в становището на съдия Красимир Влахов към Решение на Конституционния съд № 1 от 4 февруари 2020 по к.д. № 17/2018 по повод приемането на закони „на тъмно“ бе ясно заявено: „В обобщение: закон, който е приет при незачитане на установената от самия законодател процедура, обезпечаваща качеството и прозрачността на законодателния процес, е несъответен на идеята за държава, управлявана именно от закона, поради което такъв акт е несъвместим с Конституцията на Република България“.

Г-жо/г-н председател, тук става въпрос да се приема закон, с който ще се въведат търговски изисквания за цялата страна, а не вътрешни правила за образуване на средства за работна заплата на НС. Със закон се променя правната рамка на цял един национален бранш, основата за формиране на конкретни обществени отношения.

И защо изменението е предложено в ЗУТ? Защо не е в Закона за здравето, например. А защо не в Закона за занаятите? Нима погребенията нямат общо със здравето, или пък изработването на паметници – със занаятите?

В толкова специализиран закон, като ЗУТ, няма място за погребения, кремации и прочие „траурни истории“. В преамбюла, началото на ЗУТ, в чл. 1, ал. 2 се казва с какво се занимава той: „уреща обществените отношения, свързани с устройството на територията, инвестиционното проектиране и строителството в Република България“.

На второ място, възразявам против така внесенния законопроект, заради риска предложеният текст да влезе в сериозно противоречие с вече приети наредби от общинските съвети за управлението на гробищните паркове, приети на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА („... общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения.“) и чл. 8 от ЗНА. В последния се казва: „Всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение“.

Ако смислово следваме логиката на законодателя „съобразно нормативни актове от по-висока степен“ означава, че наредбата за управление на гробищата трябва да регулира взаимоотношения, посочени в специален закон или специална наредба. Закон официално, за гробищата и погребенията, няма, но наредба на МЗ има, последната е от 2011 г. (Наредба №2). Текстовете от последната са изцяло пренесени в наредбите на общините, като общинските съвети във всички областни центрове отдавна прилагат нормите на Наредба №2 от 2011 г.

Какво обаче се очаква да се случи сега. Чрез едно формално изменение на закон, нямаш много общо със спецификата на траурната и погребалната дейност и каменоделските услуги, се прехвърлят изцяло в ръцете на общинските съвети правомощия да уреждат по свое усмотрение едни толкова важни обществени отношения, каквито са тези, свързани с погребения, кремации, траурна дейност и каменоделски услуги, засягащи както обществото като цяло, така и хиляди търговци и занаятчии, занимаващи се с описаните дейности. Ще последват десетки години на общински гробищен произвол и саморазправа, нескончаеми нови дела в Комисия за защита на конкуренцията и Върховен административен съд.

Възниква естественият въпрос, кого всъщност ползва подобно развързване на ръцете на всяка община, на всеки общински съвет, да си решава как ще прилага закона спрямо „търговците“, „конкурентите“ на самите тях в една и съща стопанска дейност. Освен ако вносителите не са крайно наивни, стои въпросът дали в действителност не са чак такива големи приятели на „свободната стопанска инициатива“ (чл. 19, ал. 1 от Конституцията) и на „опазването на обществения ред в гробищата“, за каквито се представят.

Очевидно е, че предлаганата законодателна промяна има за цел запазване на монопола на общинските предприятия в по-големите населени места върху погребалните и

каменоделските услуги и траурната дейност и развързването на ръцете на общинските съвети да определят по свое усмотрение кои лица и по какъв начин да осъществяват тази специфична дейност. Явно централната власт (Министерски съвет и Народно събрание) не може сама да изработи правила в погребалния бранш, некомпетентна е, та трябва да вмени на общинските съвети, като по-компетентни от нея, сами да определят параметрите и да задават правните рамки на толкова значими обществени отношения.

Редно е вместо Народното събрание да „минира“ целият погребален бранш с тези противоконституционни текстове, да реши проблемите в нормативен, юридически план на заинтересованите страни в случая, общини, НПО, фирми и предприятия в погребалния бранш, общински и частни, чрез изработването на проект на специален закон, който да уреди по един ясен и обществено приемлив начин отношенията, свързани с осъществяване на траурна и погребална дейност и каменоделски услуги на територията на гробищните паркове.

Остава да се запитаме, дали е случайно, че:

1) изменението се внася заедно с текстове, касаещи по-бързото въвеждане на новата технология в телекомуникациите (нар. 5G), съотносими с правната материя, уреждана от ЗУТ, за да не се види какво е внесено и да се приеме то „по бързата писта“;

2) не се предвижда да премине през „Правна комисия“ и „Икономическа комисия“ на НС текст, който се отнася до гарантирано с Конституцията основно право на бизнеса в България на „еднакви правни условия за стопанска дейност (чл. 19, ал. 2 от Конституцията).

3) не е предварително обсъден и съгласуван с ресорното министерство МРРБ предлаганият текст;

4) не е предварително обсъден и съгласуван с Министерство на икономиката предлаганият текст, все пак става дума за „изисквания към търговци“.

б) не е предварително обсъден и съгласуван с Комисия за защита на конкуренцията предлаганият текст, все пак става дума за „изисквания към търговци“, наложени от конкуренти, в случая общините (с право на стопанска дейност чрез общински предприятия, второстепенни разпоредители с бюджет, по чл. 51 от ЗОС).

Не може да се подмине с мълчание и безразличие (това показаха именно народните представители от ПГ „ГЕРБ“ и ПГ „Обединени патриоти“ в Комисията по регионална политика на 20.02.2020 г.) нормата на чл. 19, ал. 2 от Конституцията на Република България, която казва: „Законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотребата с монополизма, нелоялната конкуренция и защитава потребителя“.

И още – пормите в Конституцията само за сведение ли са или са основополагащи за държавността в Р България? Именно тя казва „Не се допуска злоупотреба с права, както и тяхното упражняване, ако то накърнява права или законни интереси на други (чл. 57, ал. 2 от Конституцията на РБ).

Всъщност, редно е да се знае: злоупотребата с права от страна на общинските съвети (да приемат наредби и да притежават гробищни паркове и гробища), както е разписано в проектозакона, упражнявана чрез приемането на „изисквания към търговците“, не може да накърнява законното право на „търговеца“ (частната погребална фирма или каменоделеца) да упражни дейността си върху публична общинска собственост (гробището) и законните интереси на гражданите кой да пасме, за да му бъдат извършени услуги по погребение на техни близки или да му бъде изработен паметник.

Обобщено, въпросът е: в полза или във вреда на гражданите, потребителите на погребални и каменоделски услуги, и на свободната стопанска инициатива е предлаганата промяна?

В очакване на проява на парламентарен разум, да отложите, спрете разглеждането на внесенят за разглеждане параграф 1 в проектозакона (до произнасянето на становищата на МРРБ, МИ, КЗК, НСОРБ), и уважение пред основния закон на Републиката:

С уважение:

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС:.....
/Др. Димитров/